ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ. МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

УДК 339.54

І. Г. Бережнюк, доц., д-р екон. наук
Хмельницька митниця Державної фіскальної служби України, м. Хмельницький, Україна
І. В. Несторишен, доц., канд. екон. наук
Державний науково-дослідний інститут митної справи, м. Хмельницький, Україна
В. В. Булана
Департамент аналізу ризиків та протидії митним правопорушенням Державної фіскальної служби України, м. Київ, Україна

Досвід впровадження системи контролю імпорту та експорту (ICS/ECS) в ЄС

У статті досліджено європейський досвід впровадження системи контролю імпорту (ICS) та системи контролю експорту (ECS) ЄС відповідно до Рамкових стандартів ВМО. Узагальнено нормативно-правове забезпечення імплементації системи ICS/ECS. Проаналізовано порядок подання спрощеної ввізної декларації, вимоги до змісту та обсягу інформації, визначено терміни її надсилання з урахуванням специфіки виду транспорту, а також наведено перелік товарів, за якими її не потрібно подавати.

система контролю імпорту (ICS), система контролю експорту (ECS), «відомості безпеки», спрощена ввізна декларація, спрощена вивізна декларація, попереднє інформування

И.Г. Бережнюк, доц., д-р экон. наук
Хмельницкая таможня Государственной фискальной службы Украины, г. Хмельницкий, Украина
И.В. Несторишен, доц., канд. экон. наук
Государственный научно-исследовательский институт таможенного дела, г. Хмельницкий, Украина
В.В. Буланая
Департамент анализа рисков и противодействия таможенным правонарушениям Государственной фискальной службы Украины, г. Киев, Украина

Опыт внедрения системы контроля импорта и экспорта (ICS/ECS) в ЕС

В статье исследовано европейский опыт внедрения системы контроля импорта (ICS) и системы контроля экспорта (ECS) ЕС в соответствии с Рамочных стандартов ВТО. Обобщено нормативно-правовое обеспечение имплементации системы ICS/ECS. Проанализировано порядок представления упрощенной ввозной декларации, требования к содержанию и объему информации, определены сроки ее передачи с учетом специфики вида транспорта, а также приведен перечень товаров, по которым ее не нужно подавать.

система контроля импорта (ICS), система контроля экспорта (ECS), «сведения безопасности», упрощенная ввозная декларация, упрощенная вывозная декларация, предварительное информирование

Постановка проблеми. Активізація зовнішньоекономічної діяльності в умовах економічної глобалізації та зростання зовнішніх загроз вимагає подальшого підвищення ефективності регулювання зовнішньоекономічної діяльності, особливо в умовах збільшенням обсягів інформаційних потоків щодо товарів, умов їх поставки, оплати та інших відомостей, що надаються учасниками ЗЕД митницям. Світові тенденції розвитку митної справи передбачають уніфікацію митного законодавства, направлену на значне скорочення термінів процедури митного оформлення. За таких умов можливе зниження ефективності контрольної функції, здатності митниць ефективно виявляти порушення митних правил. Аналіз діяльності зарубіжних митних

© І. Г. Бережнюк, І. В. Несторишен, В. В. Булана, 2015

адміністрацій доводить доцільність використання інструментів митного контролю, що передбачають використання оцінки ризику як інструменту для виявлення порушень митного законодавства. Проте, важливою умовою її ефективного застосування є наявність оперативної та об'єктивної інформації щодо зовнішньоекономічних операцій, оскільки важливим моментом є необхідність виділення з усього масиву інформації «сигнальної», що вказує на необхідність проведення контрольних заходів. За таких умов виникає необхідність розробки можливих напрямів удосконалення механізму інформаційної взаємодії митниць і учасників ЗЕД під час здійснення процедур митного контролю, що прискорить та спростить переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон із збереженням належного рівня контролю та безпеки з боку митниць. Особливо важливим у цьому контексті є дослідження європейського досвіду реалізації системи попереднього інформування митних адміністрацій (система контролю імпорту (ICS), система контролю експорту (ECS)) суб'єктами ЗЕД відповідно до рекомендацій Рамкових стандартів безпеки і полегшення міжнародної торгівлі ВМО [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичну основу дослідження склали праці вітчизняних та зарубіжних вчених у галузі митної справи, а саме: С. Гамидуллаєва, Г. Козаченко, П. Пашка, Є. Рудніченка, та інших науковців. Проте недослідженими на теперішній час залишаються особливості імплементації системи попереднього інформування, вимоги до його змісту та обсягу, а також взаємодії митних адміністрацій під час подання спрощеної ввізної/вивізної декларації.

Постановка завдання. Метою статті є вивчення європейського досвіду впровадження системи попереднього інформування шляхом розробки та імплементації системи контролю імпорту та експорту (ICS/ECS) відповідно до Рамкових стандартів безпеки і полегшення міжнародної торгівлі ВМО.

Виклад основного матеріалу. Процедура попереднього інформування передбачена Рамковими стандартами безпеки та спрощення світової торгівлі ВМО (SAFE). Зокрема, Стандартом 6 «Попередня електронна інформація» передбачено, що для забезпечення адекватної оцінки ризику, митна адміністрація повинна своєчасно вимагати попередню електронну інформацію щодо вантажів чи контейнерних відправлень [2]. В ЄС реалізація цих заходів відбулась шляхом впровадження системи контролю імпорту та експорту (Import Control System – ICS, Export Control System – ECS), які дозволяють суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності виконувати завдання, передбачені митним законодавством Європейського співтовариства, та зобов'язують перевізників з 01 липня 2011 р. при ввезенні на митну територію товарів із третіх країн подавати спрощену ввізну декларацію в електронній формі, так звану «ENS» («entry summary declaration» – ENS). Спрощені ввізні декларації містять певні «відомості безпеки», які повинні подаватися до прикордонних митниць перед ввезенням товарів на митну територію ЄС. Ці дані дозволяють митним органам здійснити аналіз ризиків з метою визначення ступеня безпеки та відповідних форм і обсягів проведення митного контролю з урахуванням вимог безпеки [4].

Відзначимо, що зміни у митному законодавстві ЄС щодо впровадження системи ICS зумовлені введенням так званих «поправок щодо заходів по підвищенню безпеки», що регламентуються наступними нормативними документами, а саме:

– регламент Ради (ЄЕС) № 2913/92 від 12 жовтня 1992 р. про заснування Митного Кодексу Співтовариства [5];

– регламент Комісії (ЄС) № 2454/93 від 2 липня 1993 р., який встановлює положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про заснування Митного Кодексу Співтовариства [3].

Зміни до вищезазначених документів, для запровадження «заходів по підвищенню безпеки», вносились документами:

– регламент Європейського парламенту і Ради (ЄС) № 648/2005 від 13 квітня 2005 р., що змінює Регламент Ради (ЄЕС) № 2913/92 про заснування Митного Кодексу Співтовариства;

– регламент Комісії (ЄС) № 1875/2006 від 18 грудня 2006, що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, який встановлює положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про заснування Митного Кодексу Співтовариства;

– регламент Комісії (ЄС) № 312/2009 від 16 квітня 2009 р., що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, який визначає положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства;

– регламент Комісії (ЄС) № 414/2009 від 30 квітня 2009 р., що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, який визначає положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства;

– регламент Комісії (ЄС) № 169/2010 від 01.03.2010 р., що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, який визначає положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства;

– регламент Комісії (ЄС) № 430/2010 від 20.05.2010 р., що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, який визначає положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства.

Відповідно до ст. 181d Регламенту Комісії (ЄС) № 2454/93 від 2 липня 1993 р., який встановлює положення з імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про заснування Митного Кодексу Співтовариства (далі – Регламент з імплементації Митного Кодексу Співтовариства), правові питання в цій сфері можуть також регулюватися положеннями міжнародних договорів, що укладаються між Співтовариством і третіми країнами з метою забезпечення взаємного визнання результатів контролю безпеки, проведеного у країні вивезення. На сьогодні такою можливістю скористалися дві європейські держави:

– Швейцарія – на підставі договору між Європейським Співтовариством та Швейцарською Конфедерацією про спрощення контролю та митних формальностей при переміщенні товарів, а також заходів безпеки;

– Норвегія – на підставі рішення Спільного комітету Європейської економічної зони (ЄЕЗ) № 76/2009 від 30 червня 2009 р., що вносить зміни до Протоколу 10 про спрощення контролю та формальностей при переміщенні товарів і Протоколу 37, що містить список, передбачений ст. 101.

Слід підкреслити, що існування інституту спрощеної ввізної декларації при ввезенні товару не залежить від інституту митної декларації або декларації про тимчасове зберігання. Необхідність подання «відомостей безпеки» не звільняє підприємця від обов'язку врегулювання правового статусу товару. Іншими словами, така декларація не відміняє необхідність подання ні декларації на тимчасове зберігання, ні митної декларації на ввезення. Це означає, що суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності зобов'язаний надіслати відповідну інформацію за допомогою системи ICS і за результатами аналізу ризику, проведеного на підставі зазначеної у спрощеній ввізній декларації інформації, визначити правовий статус товарів на загальних підставах шляхом розміщення на тимчасове зберігання або подання митної декларації для проведення митного оформлення. Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності може використовувати можливості системи ICS за дотримання наступних умов:

– повинен мати відповідну програму, яка розроблена відповідно до технічної специфікації XML та дозволяє подавати електронні повідомлення до системи;

– повинен бути зареєстрованим в базі даних;

– фізична особа, яка буде від імені суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності подавати повідомлення до системи ICS, повинна мати електронний ключ для безпечного подання даних.

Повідомлення, що подаються до системи ICS, повинні бути оформлені відповідно до зазначеної вище «Технічної специфікації XML для підприємців», а в разі оформлення спрощеної ввізної декларації і заяви про зміну маршруту – відповідно до Додатку 30A Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства [4].

Повідомлення повинні бути підписані за допомогою ключа для безпечного подання даних, оскільки проходять автоматичну системну валідацію. Якщо повідомлення, що подається до ICS, успішно проходить перевірку формальної і структурної відповідності вимогам, то на адресу електронної пошти суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності направляється повідомлення, що містить інформацію про надходження повідомлення до системи ICS. Якщо повідомлення не відповідатиме вимогам формальної і структурної відповідності, на адресу електронної пошти суб'єкта надсилається повідомлення, що містить інформацію про причини відмови у прийнятті поданого підприємцем документа.

Перелік товарів, за якими не потрібно подавати ENS (з урахуванням змін до ст. 181c Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, внесених Регламентом № 430/2010 від 20 травня 2010 р.):

a) електроенергія;

b) товари, що переміщуються трубопровідним транспортом;

c) листи, поштові картки і бланки, в тому числі ті, що пересилаються на електронних носіях;

d) товари, що переміщуються на підставі норм Всесвітньої поштової конвенції;

e) товари, що декларуються до митного оформлення з використанням інших документів відповідно до ст. 230, 232 і 233 Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, за винятком рухомого майна домашнього вжитку відповідно до ст. 2(1)(d) Регламенту Ради (ЄЕС) № 1186/2009, палет, контейнерів і засобів автодорожнього, залізничного, повітряного і внутрішнього водного транспорту, що перевозяться на підставі договору на перевезення;

f) товари, що знаходяться в особистому багажі подорожуючих осіб;

g) товари, які можуть декларуватися в усній формі відповідно до ст. 225, 227 і ч. 1 ст. 229 Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, за винятком рухомого майна домашнього вжитку відповідно до ст. 2(1)(d) Регламенту Ради (ЄЕС) № 1186/2009, палет, контейнерів і засобів автодорожнього, залізничного, повітряного і внутрішнього водного транспорту, що перевозяться на підставі договору на перевезення;

h) товари, що перевозяться з використанням книжок (карнетів) ATA (документ на тимчасове ввезення, що використовується для тимчасового ввезення товарів, за винятком транспортних засобів) та CPD (документ на тимчасове ввезення, що використовується для тимчасового ввезення транспортних засобів);

i) товари, що переміщуються на підставі форми «302», передбаченої в рамках Конвенції про статус збройних сил країн-членів Північноатлантичного Договору, укладеної в Лондоні 19 червня 1951;

j) товари, що перевозяться на борту суден регулярних судноплавних ліній, на які є дозвільний сертифікат відповідно до ст. 313b, а також товари на борту водних або

повітряних суден, що перевозяться між водними портами чи аеропортами ЄС без зупинки в інших портах за межами митної території Співтовариства;

k) товари, що підлягають звільненню від митних формальностей відповідно до Віденської конвенції про дипломатичні зносини від 18 квітня 1961 р., Віденської конвенції про консульські зносини від 24 квітня 1963 р. та інших консульських конвенцій або Нью-йоркської конвенції про спеціальні місії від 16 грудня 1969 р.;

l) зброю або військове спорядження, що ввозиться на митну територію ЄС органами, відповідальними за військову оборону держави-члена Співтовариства, у військовому транспорті чи транспорті, що використовується виключно для потреб військових органів;

m) перераховані нижче товари, що ввозяться на митну територію ЄС безпосередньо з бурових або експлуатаційних платформ чи вітрових турбін, які експлуатуються особою, заснованою на митній території Співтовариства:

– товари, привезені на ці платформи чи вітрові турбіни для їх будівництва, ремонту, догляду або переобладнання;

– товари, які були використані для монтажу на платформах або в якості обладнання цих платформ чи вітрових турбін;

– спорядження, яке використовується або витрачається на цих платформах чи вітрових турбінах;

– відходи з цих платформ чи вітрових турбін, які не належать до категорії небезпечних;

n) товари в посилках, фактична цінність яких не перевищує 22 євро, за умови, що митні органи за погодженням з економічним оператором висловлять згоду на проведення аналізу ризику на основі інформації, що міститься в системі або надається системою, яку застосовує економічний оператор.

o) товари, що ввозяться з митної території Співтовариства, на які не поширюються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС або Директиви Ради 2008/118/ЄС, а також товари, що ввозяться на митну територію Співтовариства з острова Гельголанд, з Республіки Сан-Маріно та Держави-міста Ватикан.

Відмітимо, що аналіз ризику щодо товарів, за якими можна не подавати спрощену ввізну декларацію, здійснюється після їх пред'явлення митним органам для митного контролю після розвантаження – на основі інформації, що міститься у митній декларації або спрощеній декларації на тимчасове зберігання.

Проте, існують особливі норми, встановлені договорами між ЄС та Швейцарією і Норвегією. Ці норми були введені між ЄС та третьою країною з метою взаємного визнання контролю безпеки, проведеного у країні вивезення. За таких умов, операція переміщення товарів між Сторонами проводиться на умовах, представлених у даному договорі. Це означає, що ввезені на митну територію договірних Сторін товари (Швейцарії та ЄС, або Норвегії та ЄС) повинні декларуватися у спрощеній ввізній декларації. Договірні Сторони утримуються від застосування заходів безпеки при переміщенні товарів між їх митними територіями, однак, визнають результати проведеного контролю та документи, складені компетентними митними органами іншої договірної Сторони.

Тобто, з цією метою Швейцарія і Норвегія розглядаються частиною митної території ЄС, а товари, що перевозяться між Європейським Співтовариством і Швейцарією/Норвегією, звільняються від обов'язку подання спрощеної ввізної декларації. Зокрема, якщо товар з Китаю ввозиться повітряним транспортом до Швейцарії, а потім автодорожнім транспортом перевозиться безпосередньо до Німеччини, то аналіз ризиків щодо безпеки та охорони буде проведено у

швейцарському прикордонному митному органі. При ввезенні товарів через швейцарсько-німецький кордон, перевізник вже буде звільнений від обов'язку подання спрощеної ввізної декларації. Таким чином, аналіз ризиків і контроль, здійснені Швейцарією, визнаються на території ЄС.

Надсилати спрощену ввізну декларацію зобов'язана особа, яка переміщує товари або бере на себе відповідальність за їх ввезення на митну територію ЄС, тобто перевізник. При цьому слід не забувати про наступне:

а) при перевезеннях комбінованим транспортом, про який ідеться у ст. 183b Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, перевізник – це особа, яка керує транспортним засобом, що після ввезення на митну територію Співтовариства переміщується самостійно як активний транспортний засіб. Комбінований транспорт – це активний транспортний засіб, що транспортує інший активний транспортний засіб, який після його ввезення на митну територію ЄС переміщується самостійно як активний транспортний засіб. Слід відзначити, що в разі використання комбінованого транспорту термін подання спрощеної ввізної декларації буде відповідати вимогам, що висуваються до активного транспортного засобу. Зокрема, якщо залізничним транспортом перевозиться вантажівка, яка після ввезення на митну територію ЄС стає активним транспортним засобом, водій цієї вантажівки зобов'язаний виконати процедуру подання спрощеної ввізної декларації. Причому, спрощена ввізна декларація повинна бути подана у термін, передбачений для поїзда (а не для вантажівки), тобто не пізніше, ніж за 2 години до прибуття на прикордонну митницю.

б) у разі використання морського або повітряного транспорту, за умови наявності угоди про спільне використання чи контрактацію водного чи повітряного транспортного засобу, про що йдеться у ст. 183c Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, перевізником є особа, яка підписала договір і видала транспортний коносамент або авіаційну транспортну накладну на фактичне перевезення товарів на митну територію Співтовариства.

Крім того, замість перевізника, обов'язок подання ENS може виконати інший суб'єкт. Ст. 36b Митного Кодексу Співтовариства розкриває перелік осіб, які можуть виконати зазначену процедуру. На практиці це може бути імпортер, одержувач товару, а також представник інтересів перевізника або імпортера/одержувача товару.

Якщо ж обов'язок подання ENS виконує не перевізник, а інша особа, приймається (якщо не будуть надані докази іншого), що перевізник про це знав, і що це зроблено з його згоди. Рішення про те, що замість перевізника ENS буде відправлено іншим суб'єктом, узгоджується виключно в колі зацікавлених економічних операторів. Тому немає необхідності пред'являти митному органу будь-які угоди/довіреності або інші документи, які підтверджують, що інший суб'єкт мав право подати ENS замість перевізника. Якщо у справі не з'являться обставини, що сигналізують про порушення будь-яких правил, митні органи будуть вважати, що перевізник висловив свою згоду на виконання іншою особою обов'язку з подання ENS.

Особа, яка подає ENS, зобов'язана декларувати відповідні дані, які є актуальними на момент подання цього повідомлення. Ця особа несе відповідальність згідно з вимогами ч. 1 ст. 199 Регламенту з імплементації Митного Кодексу Співтовариства, а саме за [3, 1]:

- достовірність інформації;
- автентичність документів, що додаються;
- дотримання всіх вимог, пов'язаних із ввезенням цих товарів відповідно до визначеної процедури.

Якщо ENS подано з порушенням термінів, встановлених відповідними вимогами, слід негайно подати таку декларацію у момент поміщення товару під митну процедуру. Цей має здійснити особа, яка ввозить товари або бере на себе відповідальність за їх ввезення на митну територію ЄС, тобто перевізник. Хоч, замість перевізника, відправити ENS може інший суб'єкт, проте, якщо цей суб'єкт, незважаючи на відповідну домовленість з перевізником, не подасть декларацію, то митний орган буде вимагати подання декларації від перевізника в момент пред'явлення товарів.

Спрощені ввізні декларації надсилаються у прикордонні митниці, через які товари планується ввозити на митну територію ЄС. Слід підкреслити, що ENS направляються тільки до першого прикордонного митного органу. У ENS повинні бути задекларовані всі товари, які знаходяться у транспортному засобі (а не тільки ті, які будуть ввозитися на митну територію ЄС через першу прикордонну митницю). Завдяки цьому, при перевезенні повітряним або морським транспортом, навіть якщо на шляху транспортного засобу є проміжні прикордонні митні органи (за умови що, транспортний засіб, переміщаючись між першим і наступними пунктами пропуску митниць, не заходить в порт, що знаходиться в третій державі), немає необхідності направляти ENS до проміжних митних органів. У такому випадку в наступному аеропорту чи порту ввезення необхідно тільки пред'явити товари митним органам, що дозволить:

а) отримати підтвердження, що зобов'язання щодо декларування «відомостей безпеки» було виконане в першому прикордонному митному органі;

б) митному органу отримати від першого прикордонного митного органу інформацію про можливий ризик, пов'язаний з товарами, які перевозяться даним транспортним засобом.

Митні органи будуть використовувати результати аналізу ризиків, проведеного у першому прикордонному митному органі, що передаються до наступного аеропорту чи порту ввезення з використанням системи ICS.

Терміни подання декларацій встановлені з урахуванням виду транспорту, а саме [5]:

– у разі використання автомобільного транспорту, спрощена ввізна декларація повинна бути надіслана не пізніше, ніж за годину до прибуття на митницю в'їзду на митну територію ЄС;

– у разі використання морського транспорту, спрощена ввізна декларація повинна бути передана в такі терміни:

а) при контейнерних перевезеннях – не пізніше, ніж за 24 години до завантаження в порту відправлення;

b) при перевезенні навалом/без упаковки – не пізніше, ніж за чотири години до прибуття в перший порт на митній території ЄС;

c) при перевезенні між Гренландією, Фарерськими островами, Мелільї, Норвегією, Ісландією або портами Балтійського моря, Північного моря, Чорного моря або Середземного моря, всіма портами Марокко і митною територією Співтовариства (за винятком французьких заморських департаментів, Мадери, Азорських і Канарських островів) – не пізніше, ніж за дві години до прибуття в перший порт на митній території ЄС.

– у разі використання повітряного транспорту, спрощена, ввізна декларація повинна бути передана в такі терміни:

а) при перельотах на короткі відстані – не пізніше моменту відправлення повітряного судна;

b) при перельотах на великі відстані – не пізніше, ніж за чотири години до прибуття в перший аеропорт на митну територію ЄС. При цьому, переліт на коротку відстань – це переліт, який триває менше 4-х годин, починаючи з моменту вильоту з останнього аеропорту в третю країну до прибуття в перший аеропорт ЄС. Решта перельотів вважаються перельотами на велику відстань.

– у випадку використання залізничного транспорту, спрощена ввізна декларація повинна бути подана не пізніше, ніж за дві години до прибуття у прикордонну митницю на митній території Співтовариства.

Зазначені вище терміни є мінімальними, тобто ENS може бути відправлено раніше зазначених термінів. Слід тільки звернути увагу на правові наслідки, які можуть виникнути, якщо товар не буде поміщений під митний контроль протягом 200 днів з дня подання спрощеної декларації. Якщо виникне така ситуація, то вважається, що спрощена ввізна декларація не була надіслана. Іншими словами, ENS може бути відправлена раніше, ніж це передбачено правовими нормами ЄС. Проте, якщо вона буде відправлено занадто рано і в момент пред'явлення товару для митного контролю виявиться, що з моменту відправлення повідомлення пройшло більше 200 днів, то спрощена ввізна декларація буде вважатися неподаною. У разі пред'явлення товару для митного контролю після закінчення 200-денного терміну, виникне необхідність подати наступну декларацію.

Терміни, визначені для здійснення аналізу ризиків з точки зору безпеки та охорони, враховують специфіку поставки вантажів на митну територію ЄС. Основним принципом є доступність результатів аналізу ризиків, проведеного на підставі наведених в ENS даних, на момент прибуття транспортного засобу до митниці ввезення. Пред'явлені митному органу товари можуть бути випущені для визначення їх правового статусу (поміщення в митний режим), як тільки результат аналізу ризику дозволить випустити товар на митну територію ЄС.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, європейський досвід впровадження системи попереднього інформування шляхом розробки системи контролю імпорту та системи контролю експорту є корисним для вітчизняної системи митного регулювання, особливо в умовах активної інтеграції України з ЄС. Першочерговими кроками в Україні за сучасних умов є внесення змін до законодавства України щодо вимог стосовно надання економічними операторами попередньої інформації для забезпечення оцінки ризику з точки зору безпеки, ще до прибуття товарів. Це дозволить здійснювати подальший розвиток системи управління ризиками шляхом удосконалення її інформаційного забезпечення з метою одночасного спрощення митних процедур та забезпечення відповідного рівня безпеки держави, бізнесу, суспільства.

Список літератури

1. Использование функциональности системы контроля импорта (ICS). Инструкция для предпринимателей (Версия 1.0). [Електронний ресурс] Program e-Cło – Projekt ICS/ECS2 (System Kontroli Importu/System Kontroli Eksportu) / Режим доступу : http://www.finanse.mf.gov.pl/documents/766655/1216938/Instrukcja+ICS+dla+przedsiebior%C3%B3wP амочные стандарты безопасности и облегчения мировой торговли [Всемирная таможенная организация, июнь 2012 г.]. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/976_003.
2. Commission Regulation (EEC) № 2454/93 of 2 July 1993 laying down provisions for the implementation of Council Regulation (EEC) № 2913/92 establishing the Community Customs Code// O J № L 253 of 11 October 1993. P.I].

3. Customs Code Committee import and export formalities section guidelines on entry and summary declarations in the context of regulation (ec) no 648/2005. – [Electronic resource]. – EUROPEAN COM DIRECTORATE-GENERALTAXATION AND CUSTOMS UNION Customs Policy Customs Procedures/ Brussels, 29 October 2010 TAXUD/2010/0051 – URL:: http://ec.europa.eu/ecip/documents/procedures/import_entry_guidelines_en.pdf].
4. REGULATION (EC) No 648/2005 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 13 April 2005 amending Council Regulation (EEC) No 2913/92 – [Electronic resource]. – Establishing the Community Customs Code. – URL: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:117:0013:0019:en:PDF.

References

1. Ispol'zovanie funkcional'nosti sistemy kontrolja importa (ICS). Instrukcija dlja predprinimatelej (Versija 1.0). [Using the functionality of the system of import controls (ICS). Guide for entrepreneurs (Version 1.0).]. Program e-Cło – Projekt ICS/ECS2 (System Kontroli Importu/System Kontroli Eksportu). *http://www.finanse.mf.gov.pl/strona-glowna.* Retrieved from http://www.finanse.mf.gov.pl/documents/766655/1216938/Instrukcja+ICS+dla+przedsiebior%C3%B3w [in Russian].
2. Ramochnye standarty bezopasnosti i oblegcheniya mirovoy torgovli. [Framework of Standards to Secure and Facilitate of Global Trade]. (2012). *Vsemirnaya tamozhennaya organizatsiya - World Customs Organization. http://www.rada.gov.ua.* Retrieved from http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/976_003. [in Russian].
3. *Commission Regulation (EEC) № 2454/93 of 2 July 1993 laying down provisions for the implementation of Council Regulation (EEC) № 2913/92.* (1993). Establishing the Community Customs Code.(P.I).
4. Customs Code Committee import and export formalities section guidelines on entry and summary declarations in the context of regulation (ec) no 648/2005. (2010). *EUROPEAN COM DIRECTORATE-GENERALTAXATION AND CUSTOMS UNION Customs Policy Customs Procedures. http://ec.europa.eu/index_en.htm.* Retrieved from http://ec.europa.eu/ecip/documents/procedures/import_entry_guidelines_en.pdf
5. REGULATION (EC) No 648/2005 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 13 April 2005 amending Council Regulation (EEC) No 2913/92. (2005). *Establishing the Community Customs Code. http://eur-lex.europa.eu/homepage.html.* Retrieved from http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:117:0013:0019:en:PDF.

Ivan Berezhnyuk, Associate Professor, Doctor of Economics
Khmelnytsky Custom, State Fiscal Service of Ukraine, Khmelnytski, Ukraine
Igor Nestoryshen, Associate Professor, PhD in Economics (Candidate of Economic Sciences)
State Research Institute of Customs, Khmelnytski, Ukraine
Vitalia Bulana
Department of Risk Analysis and Combating Customs Offenses, State Fiscal Service of Ukraine, Kyiv, Ukraine

Experience of Implementation of Import and Export Control System (ICS/ECS) in the EU

The purpose of this writing is to study the European experience of introduction of prior notification by developing and implementing a monitoring system of import and export (ICS/ECS) under the Framework security standards and facilitate international trade WMO.

In the article the European experience implementing the import control system (ICS) and the export control system (ECS) of EU under the Framework WMO standards. Overview Legal provisions for the implementation of the ICS / ECS. Simplified analysis procedure for filing the import declaration requirements to the content and volume of information defined terms sending it to the specific type of transport, as well as provides a list of goods for which it is not required to file.

The results are aimed at ensuring the further development of the use of risk management in Ukraine by improving its information security in order to simultaneously simplify customs procedures and ensure an appropriate level of security of the state, business and society.

import control system (ICS), export control system (ECS), «information security» simplified import declaration, simplified export declaration, advanced informing

Одержано 15.05.15